

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515208691
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:3515208691.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: S. I., T.. XX.X.XXXX, H. M. XX, H., zastúpený Mgr. Juliana Sumková, advokátka, so sídlom Námestie Slobody 16, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanej: D. I., T.. XX.X.XXXX, H. N.Á. C. XXXX/X, H., zastúpená: JUDr. Anna Besedičová, advokátka, so sídlom Dlhá 7, Ivanka pri Dunaji, o zapl. 707,36 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.6.2017, č. k. 7C/367/2015-321, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výroky III. a IV.) a vo výrokoch o trovách konania (výroky II., V., VI.) z r u š u j e a vec v tomto rozsahu vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti istiny 31,20 eur zastavil (I.); žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v zastavujúcej časti voči žalovanej v rozsahu 100% (II.); žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 676,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% p. a. zo sumy 676,16 eur od 1.9.2014 do zaplataenia, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (III); žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05% zo sumy 31,20 eur od 19.9.2015 do 3.6.2016, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (IV); žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (V.) a napokon rozhodol, že o výške náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (VI.).

2/ V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplataenia istiny 707,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.975,01 eur od 1.9.2014 do zaplataenia titulom nedoplatkov vzniknutých v súvislosti s užívaním spoločnej nehnuteľnosti (H. Č.. X nachádzajúci sa v bytovom dome na M. O.. D. H.) za obdobie 6/2012 - 4/2014 a podielu žalovanej na dani z nehnuteľnosti za kalendárne roky 2012 - 2013. Skonštatoval, že žalovaná pred otvorením pojednávania vo veci samej uhradila žalobcovi časť uplatneného nároku vo výške 31,20 eur predstavujúci 50% -ný podiel na dani z nehnuteľnosti za rok 2012 a 2013, z ktorého dôvodu vzal žalobca v časti istiny 31,20 eur žalobu späť. Vzhľadom na tento procesný úkon súd prvej inštancie konanie v časti o zaplataenie sumy 31,20 eur zastavil (§ 145 ods. 2 C.s.p.).

3/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 13C/511/2001-35 zo dňa 24.06.2002, právoplatným dňa 29.10.2002. Počas trvania manželstva žalobca a žalovaná nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva H. Č.. X, na X. poschodí nachádzajúci sa v bytovom dome na M. O.. Č.. XX D. H.. Žalobca a žalovaná v súlade so zák. č 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov boli povinní platiť mesačne vopred vo forme zálohových platieb preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, ako aj vopred mesačne uhrádzať na účet domu úhrady za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu, uhrádzať prípadné nedoplatky, ktoré jej môžu vzniknúť z každoročného vyúčtovania, ktoré je

správca povinný spracovať a predložiť vlastníkom najneskôr do 31.5. nasledujúceho roka. Strany sporu po rozvoze manželstva neuzavreli so správcom Dohodu o úhradách platieb, preto bývalí manželia vykonávali platby samostatne, a to až do právoplatného vyporiadania ich BSM. Na základe súdneho zmierného schváleného uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C/53/2003-757, právoplatným dňa 23.4.2014, sa žalobca stal výlučným vlastníkom predmetného bytu. Z vyúčtovania nákladov za rok 2012, 2013 a 2014 vypracovaného správcom bytového domu súd prvej inštancie zistil, že skutočný náklad pripadajúci na byt č. 7 za obdobie 1.1.2012 - 31.12.2012 predstavovali náklady na odp. meracej techniky 6,88 eur, zrážková voda 8,96 eur, odmena zástupcovi vlastníkov 24,89 eur, havarijná služba 7,14 eur, fond opráv a údržby 480,48 eur, poplatok za výkon správy 68,28 eur; za obdobie 1.1.2013 - 31.12.2013 náklady na odp. meracej techniky 6,88 eur, zrážková voda 8,70 eur, odmena zástupcovi vlastníkov 35,04 eur, havarijná služba 6,93 eur, fond opráv a údržby 528,48 eur, poplatok za výkon správy 68,28 eur, poštovné 4,80 eur; za obdobie 1.1.2014 - 22.4.2014 náklady na odp. meracej techniky 3,89 eur, zrážková voda 2,65 eur, odmena zástupcovi vlastníkov 10,58 eur, havarijná služba 2,13 eur, fond opráv a údržby 179,35 eur, poplatok za výkon správy 21,24 eur. Súd prvej inštancie ďalej skutkovo zistil, že žalobca uhradil na účet správcu bytového domu vyúčtované nedoplatky, a to dňa 2.9.2013 sumu 377,86 eur (nedoplatok k 7/2013), dňa 5.5.2014 sumu 439,58 eur (nedoplatku k 5/2014) a dňa 9.10.2014 sumu 319,06 eur (nedoplatok vypočítaný do 30.4.2014). Z vykonaného dokazovania tiež skutkovo vyplynulo, že žalobkyňa mala od 2.4.2008 do 3.4.2018 prihlásený prechodný pobyt na adrese N. C. Č.. X, H., kde žila v jednej domácnosti s N. R., v roku 2005 sa im narodil syn N. R..

4/ Z tohto skutkového stavu, odkazujúc na § 10 ods. 1, ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z., § 517 ods. 1,2 Obč. zák., § 451 ods. 1, 2 Obč. zák., dospel súd prvej inštancie k záveru o dôvodnosti žaloby. Skonštatoval, že za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012, po zohľadnení čiastočných platieb oboch sporových strán, činil celkový nedoplatok z vyúčtovania nákladov sumu 596,63 eur, za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 sumu 659,11 eur a za obdobie od 1.1.2014 do 22.4.2014 sumu 219,84 eur. Keďže z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca vykonal úhradu týchto nedoplatkov, zaviazal žalovanú titulom bezdôvodného obohatenia na zaplatenie sumy 676,16 eur. Pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania, súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 563 Obč. zák. dospel k záveru, že žalovaná sa dostala s plnením predmetného dlhu do omeškania a s poukazom na žalobný petit mu priznal úrok z omeškania vo výške 8,05% p.a., zo sumy 31,20 eur od 19.9.2015, t. j. dňom nasledujúcim od prevzatia žaloby žalovanou do zaplatenia, t. j. do 3.6.2016. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že „správca pripojil Vyúčtovanie nákladov za rok 2012, 2013 a 2014 a farebne označil tie náklady, ktorú sú účtované bez ohľadu na spôsob užívania bytu“ a preto s ohľadom na ustálený skutkový stav zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania 8,05% p.a. zo sumy 676,16 eur od 1.9.2014 do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

5/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 261 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, 2 C.s.p, pričom v zastavujúcej časti priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania 100% argumentujúc, že čiastočné zastavenie konania zavinila žalovaná. Vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku súd prvej inštancie priznal žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania si súd prvej inštancie, odkazujúc na § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1,2 C.s.p., vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením.

6/ Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala včas odvolanie žalovaná a napadla ním II. až VI. výrok, pričom navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodila, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, následkom čoho vec nesprávne právne posúdil. Argumentovala tým, že hoci sa žalobca domáhal zaplatenia nedoplatku za roky 06/2012 - 04/2014, súd prvej inštancie vychádzal v roku 2012 nad rámec žaloby z nákladov za celý rok 2012, t. j. vzniknutých za celé obdobie roka 2012 (od 1.1.2012 do 31.12.2012), hoci sa žalobca domáhal plnenia len za obdobie od 06/2012, t.j. od 1.6.2012 do 31.12.2012. Keďže ročné náklady na 1 osobu za kal. rok 2012 činili 298,315 eur, na žalovanú pripadá za dobu od 1.6.2012 do 31.12.2012 suma 174,017 eur. V konaní nebolo sporné, že v rozhodnom období 07/2012 až 04/2014 platila na účet správcu bytového domu H., G..M..B.. mesačné preddavky na platby bez ohľadu na spôsob užívania bytu a počet osôb vo výške 24,52 eur, tieto čiastky však súd prvej inštancie nezohľadnil. Za obdobie 06-12/2012 zaplatila sumu 171,50 eur (7 x 24,50 eur), za rok 2013 sumu 294,24 eur (12 x 24,52 eur) a za 01-04/2014 sumu 123,56 eur (3 x 24,52 eur a 1x 50 eur). Zohľadniac súdom prvej inštancie zistené skutočné náklady spojené s užívaním bytu za sporné obdobie, jej nedoplatok činí 24,192 eur.

7/ Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v konaní dokázal, že žalovaná byt kedykoľvek užívala, čo priznala aj vo výpovedi dňa 17.12.2007, ako aj dňa 3.6.2012. Vzniknuté dlhy spôsobila žalovaná a on ich uhradil. Z uvedeného dôvodu súdne rozhodnutie akceptuje.

8/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), ex offo prihliadajúc na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), preskúmal rozsudok v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť.

9/ Zo zdôvodnenia žaloby vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplata sumy 634 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že ide o jej podiel (ako spoluvlastníčky bytu) na nákladoch spojených s vlastníctvom a užívaním H. Č.. X v bytovom dome na M. O.. Č.. XX D. H. za obdobie rokov 2012 až 2014, ktorý zaplatil správcovi bytového domu H. G..M..B.. na podklade vyúčtovaní (neskôr toto obdobie žalobca upresnil od 1.6.2012 do 30.4.2014 - č.l. 79, 129); zároveň od žalovanej žiadal náhradu 1 podielu z ním zaplatenej dane z nehnuteľností vymeranej za predmetný byt na roky 2010 až 2014 vo výške 73,36 eur (žalovaná čiastka predstavuje 1 z celkovej sumy vymeranej dane z nehnuteľností za roky 2010 až 2014 v sume 146,72 eur - vid' daňové výmery R. I. G. H. na č.l. 12 až 16, poznámka odvolacieho súdu). Celková žalovaná istina činila sumu 707,36 eur (634 eur + 73,36 eur). Týmto skutkovým zdôvodnením žaloby je súd viazaný. Keďže žalobca vzal žalobu v druhej časti uplatneného nároku (v časti náhrady za zaplata daň z nehnuteľností za rok 2012 a 2013) čiastočne späť v rozsahu 31,20 eur (žalovaná po začatí konania uhradila 1 výšky dane z nehnuteľností vymeranej na kalendárne roky 2012, 2013 - č.l. 129), predmetom konania ostal nárok na refundáciu nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu vo výške 634 eur a zvyšok uplatneného nároku za zaplata daň na roky 2010, 2011 a 2014 vo výške 42,16 eur. Žalobca si zároveň voči žalovanej uplatnil aj príslušenstvo k istine - úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.975 eur od 1.9.2014 do zaplata (vid' návrh na rozsudochný petit na č.l. 3 a č.l. 213). Pokiaľ teda súd prvej inštancie po čiastočnom späťvzati žaloby v rozsahu 31,20 eur zaviazal žalovanú na zaplata sumy 676,16 eur spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 676,16 eur od 1.9.2014 do zaplata dôvodiac, že ide o nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého na podklade správcom bytového domu vyúčtovaných nedoplatkoch, nepostupoval v súlade so skutkovým vymedzením žaloby (žalobca si z tohto titulu uplatnil voči žalovanej sumu 634 eur, pričom mu bola priznaná suma 676,16 eur) a zároveň nerozhodol o celom uplatnenom nároku, a to o zvyšnej časti nároku na náhradu za zaplata daň z nehnuteľností za roky 2010, 2011 a 2014 vo výške 42,16 eur (v tejto časti žaloba nebola vzata späť), ani o celom uplatnenom príslušenstve. Súd prvej inštancie totiž nerozhodol o úrokoch z omeškania zo sumy 31,20 eur uplatnených od 1.9.2014 do 18.9.2015 a o úrokoch z omeškania zo sumy presahujúcej 676,16 eur (žalobca žiadal úroky z omeškania 8,05% ročne zo sumy 1.975,01 eur od 1.9.2014 do zaplata). Ak v tejto časti mienil súd prvej inštancie žalobu zamietnuť v napadnutom rozsudku zamietajúci výrok a k tomu zodpovedajúce odôvodnenie absentuje.

10/ Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu žalovanej, ktorou namietala, že súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že v rozhodnom období 06/2012 až 04/2014 platila na účet správcu bytového domu H., G..M..B.. mesačné preddavky na platby bez ohľadu na spôsob užívania bytu a počet osôb vo výške 24,52 eur, pričom za obdobie 06-12/2012 zaplatila sumu 171,50 eur (7 x 24,50 eur), za rok 2013 sumu 294,24 eur (12 x 24,52 eur) a za 01-04/2014 sumu 123,56 eur (3 x 24,52 eur a 1x 50 eur), jej dôvodnosť nie je možné pre nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku posúdiť. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že strany sporu vykonávali každý samostatne čiastočné úhrady, ktoré správca zohľadnil o aké konkrétne úhrady vo vzťahu k uplatnenému nároku išlo, však bližšie neozrejnil (ods. 35 napadnutého rozsudku). V napadnutom rozsudku totiž absentujú závery súdu vo vzťahu k podstate procesnej obrany žalovanej, že: „hoci predmetný byt neužívala v období od júna 2012 až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva hradila 50% z predpisu položiek, a to platba do fondu opráv a údržby, poplatok za výkon správy, platba za zrážkovú vodu, platbu za havarijnú službu a odmena správcovi vo výške 24,52 eur“ (vid' vyjadrenie žalovanej na č. I. 56).

11/ K meritu veci odvolací súd dodáva, že predmetná nehnuteľnosť (H.. Č.. X) bola v spornom období v spoluvlastníctve sporových strán. Keďže rozvodom manželstva zaniklo ich bezpodielové spoluvlastníctvo, ale v spornom období ešte nebolo vyporiadané, v prejednávanej veci je potrebné aplikovať ust. § 144 Obč. zák. o spoločnom užívaní vecí v bezpodielovom spoluvlastníctve. Judikatúra

súdob totíž dospela k jednoznačnému záveru, že na právne vzťahy týkajúce sa majetku, ktorý patril do bezpodielového spoluvlastníctva treba aplikovať rovnaké zásady aj po zániku bezpodielového spoluvlastníctva, a to až do doby, kým nedôjde k vyporiadaniu tohto majetku a ustálila sa aj na tom, že v prípade absencie vzájomnej dohody ohľadom spoločnej veci sa obaja bývalí manželia podieľajú na spoločných platbách súvisiacich s vlastníctvom, užívaním a udržiavaním tejto veci jednou polovicou. V prejednávanej veci je predovšetkým sporný rozsah užívania spoločného bytu žalovanou, keď žalobca skutkovo tvrdí, že byt užívali v rovnakej miere, na druhej strane žalovaná namieta, že to bol žalobca, ktorý nehnuteľnosť v rozhodnom období výlučne užíval a podieľal sa na spotrebe energií a vody, z ktorého dôvodu by mal náklady spojené s užívaním bytu (t.j. ktoré sa neviažu výlučne k bytu ako takému) hrdiť sám. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky rozsahu skutočného užívania bytu bývalými manželmi v spornom období od 1.6.2012 do 30.4.2014, je odvolací súd názoru, že súd prvej inštancie vykonal dostatok dôkazov (výsluch svedka G. R., M. W. I. N. R., Čestné prehlásenia V. S., L. I., I. M., potvrdenia o prechodnom pobyte), neprijal z nich však žiadny, pre vec relevantný a preskúmateľný skutkový záver. Až na podklade skutkového záveru o rozsahu užívania bytu žalovanou bude možné posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku čo do jeho výšky a relevantne zohľadniť preddavkové plnenia žalovanej správcovi bytového domu. Pokiaľ súd prvej inštancie dôjde k záveru, že sa žalovaná na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, v rozsudku uvedie, o ktorú konkrétnu skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia ide (§ 451 ods. 2, § 454 Obč. zák.).

12/ Keďže napadnuté rozhodnutie trpí viacerými vadami, ktoré nie je možné odstrániť v odvolacom konaní, neostávalo odvolaciemu súdu nič iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p. zrušiť a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). Po vrátení spisového materiálu súd prvej inštancie, viazaný skutkovým vymedzením žaloby, vec opätovne prejedná a rozhodne o celom uplatnenom nároku. V novom rozhodnutí vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty sporových strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). Pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu žaloby je podľa názoru odvolacieho súdu nadbytočné a v rozpore s procesnou ekonomikou rozhodovať o trovách konania samostatnými výrokmi (osobitne vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu a osobitne o zvyšku nároku), keď celkový pomer úspechu/ neúspechu sporových strán možno zohľadniť v jednom výroku (aplikácia ust. § 255 v spojení s ust. § 256 C.s.p.). Súd prvej inštancie teda najprv posúdi v režime § 256 C.s.p. otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím na tento záver potom vyhodnotí podľa § 255 C.s.p. celkovú otázku, z akej časti bola tá ktorá sporová strana úspešná (viď aj uznesenie NS SR sp. zn. 6M Cdo 19/2010).

13/ Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie istiny 31,20 eur zastavené (I.) nebol napadnutý odvolaním a preto nadobudol právoplatnosť.

14/ O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

15/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).